

vsaj nekaj naše živine prodati v Nemčijo, kjer so zelo vabljive cene za vse vrste živine, svetujem našim ljudem, da so pri sklepanju pogodb z Nemčijo skrajno previdni. Ker Nemčija nima prav nobene obveze, je vse odvisno od dobre volje nemških oblasti. Naša vlada nima pri tem nobenega upliva in nima smisla, se obračati v tem oziru na našo vlado. Dobro bi pa bilo, da bi se naše gospodarske organizacije, pa tudi podjetni posamezniki, obrnili za informacije naravnost do sorodnih organizacij in velikih solidnih mesarskih podjetij na Bavarskem in drugih mestih Nemčije. Ali še enkrat svetujem strogo previdnost in prevdarnost! F. Z.

POLITIKI RAZGOVORI

V vsaki kmetijski hiši se pogovarjajo sedaj gospodarji pred vsem o novem davčnem zakonu. Enako je po gostilnah, kjer se shajajo možakarji ob nedeljah. Tako so sedeli to nedeljo skupaj sosedje in se pomenkovali. Njihov pogovor je bil pa tak-le:

»Eno moramo pred vsem poudariti: Do kler ni SLS prišla v vlado, toliko časa sploh nihče ni upal sprožiti besede o izjednačenju davkov. Demokrati-Zerjavovci so neenake davke naložili, Radičevci so jih prav vestno izterjavali skozi tri leta, ko so vladali. Zdaj, ko je pa naša SLS stranka prišla v vlado, se je šele začelo o tem resno razpravljati in ni se odnehalo preje, dokler ni bil sprejet zakon za izjednačenje davkov.«

Sosed, ki je zadolžen pri liberalnem trgovcu, odvisen od njega, zato naročen na liberalen časopis, je mislil, da mora ugovarjati, pa je rekel:

»Kmetijski list« in »Domovina« pa tako zabavljata zoper ta zakon. Radič je celo rekel, da je to šintarski zakon! Ali veš, kakšne predloge so naši stavili in kak je ta zakon?»

»Vem«, mu je odgovoril prijatelj, »to vem, da zabavljajo. Morajol! Saj vsi pametni danes vidijo, da so oni vedno bili zoper zjednačenje davkov, ki so zoper ta zakon glasovali. Zdaj se morajo pa pred narodom braniti, pa lažejo, da je zakon za nič! Ali pa so oni kaj boljšega predložili? Nikakor nel Beri »Slovenskega Gospodarja«, kjer naš poslanec in strokovnjak g. Pušenjak piše o tem davku. Nasprotniki pa so taki, kot je Davidovič, ki je izjavil, da zakona sicer ni bral, ne preštudiral, pač pa bo kljub temu glasoval proti. Tako delajo naši nasprotniki! Samo ovirajo, kjer le morejo, potem pa še zabavljajo, zakaj teh ovir ne odstranimol! Konečno pa tudi ni res, da bi nasprotniki stalno trdili, da je ta zakon za nič! V zadnjem »Kmetijskem listu« pravijo, da se je vlada morala udati pritisku radičevcev, da je ta zakon sprejela. Čuden pritisk to, če radičevci glasujejo zoper zakon, ki so ga »izsilili« od vlade! Poleg tega pa računa na neumevanje svojih bralcev, ko pravi: »48% vseh neposrednih davkov se plačuje iz kmetijske zemlje, le 2% celega proračuna pa gre za kmetijstvo. Kolika razlika med 48 in 2!« Tega pa seveda ne pove, da nosijo neposredni davki le eno desetino celega proračuna, torej se k celotnemu proračunu prispeva le 4% iz zem-

ljiškega davka in ne 49%, kakor namenoma ta list piše, da bi kmete prevaril s hujskarijo!«

»Domovina« pa je nehala zabavljati, je hotel sosed prekiniti razgovor.

Ali tovariš mu je takoj odgovoril: »Zato je prenehala, ker ve, da bi jo ravno po tem kmetje najpreje spoznali in vrgli iz svojih hiš. Pač pa se je vrgla zopet na »klerikalno« stran. Piše samo o župnikih, cerkvah, pokopališčih, napiše besedo o debelih konjih, ki so vozili goste na zadnji primiciji. Nazadnje pa nima drugega povedati, kakor da je »Slovenski Gospodar« lagal, ko je zapisal, da je Pribičevič žalil našo armado v svojem govoru v Zagrebu. Res pa je le, da je tako govoril, da so v Beogradu na trgu Pred spomenikom imeli velik protestni shod, kjer so se potem še stépli, ko so orjunaši napadli zborovalce!«

»Veste kaj«, je rekel tretji v družbi, »pustimo naše nasprotnike in njihove liste, saj boš tudi ti prijatelj kmalu dobil v naši posojilnici denar, boš izplačal liberalnemu upniku in začel modro gospodariti, pa bo konec nasprotnih listov med nami! Zdaj pa kako šaljivo za predpust!«

POLITIKA

V NAŠI DRŽAVI.

14 milijard posojila smo dobili. Takega uspeha do sedaj še ni imela nobena vlada kot prejšnja Vukičevič-Korošec-Marinkovičeva, kar zadeva zaupanja od ostalih držav. Finančni minister dr. Marinkovič je sklenil v Londonu dogovor za veliko posojilo v znesku 14 milijard dinarjev. S tem se bo takoj začelo delati vsa ona zaostala dela, ki kar kričijo v nujnosti popravit. Iz tega posojila se bo regularala Drava, Sava in Mura, se bodo državne ceste in železnice uredile, mostovi postavili itd. itd. V domači državi bo izginila vsa brezposelnost, dosti bo dela in dosti bo jela! Tako je za doma velikega pomena, da smo dobili to posojilo. Kar pa zadeva zunanjepolitičen položaj, pa je zaradi tega posojila postal zelo ugoden. To se pokaže že zaradi tega, ker je Italija vsa besna, ko smo dobili posojilo. Jezna je na Angleško, ki je posodila skupaj z Ameriko to svoto. S tem posojilom smo torej dobili Anglijo na svojo stran, ki bo zdaj zaradi svojega denarja, ki ga ima pri nas, gledala na to, da bo Italija lepo pri miru. — Iz tega posojila, za katerega bomo plačevali po 4%, pa bomo vrnili še druge dolgove, za katere zdaj plačujemo po 8 in 9%. Nasprotni listi so pred kratkim pisali, da sploh ne dobi država pod našo vlado posojila. Zdaj, ko ga je dobila in to tako ugodno, so seveda začeli kritizirati, zakaj najemamo posojila. S tako neresnimi nasprotniki res ni mogoče nikakega sodelovanja.

Delo našega ministra dr. Gosarja. Naš minister dr. Gosar je dal Mariboru 2 milijona dinarjev brezobrestnega posojila za zidanje delavskih stanovanjskih hiš. Mestna občina mariborska bo s tem posojilom in še s svojima dvema milijonoma postavila okrog 70 delavskih družinskih hiš pri kadetnici. Delavci v Mariboru vkljub obrekovanju in hujskanju socija-

listov vedno bolj uvidevajo, da delajo ravno zastopniki SLS za delavce. — Ureditel delovnega časa po trgovinah je izpeljal naš minister. S to ureditvijo bodo zadovoljni vsi, ki jim je resno za pravo trgovanje, trgovci bodo precej bolj svobodni, urediti prodajanje po času, kakor ga zahtevajo krajevne razmere. — Odkup invalidnine je tudi delo našega ministra. Marsikateri invalid bi z odkupnino lahko kaj začel. S tem denarjem, ki ga je dose-daj prejemal, pa ni vedel kaj začeti. — Preureditev borz dela se te dni izvršuje. — Delavci izvolijo ta mesec svoje zaupnike po vseh obratih. Da je do tega prišlo, je zopet delo naše stranke.

Naši dolgovi. Prejšnje vlade so se zadolževale do brezrazsodnosti in še vedeli niso, koliko dolga so napravili. Sedanja vlada je dala vse to »lepo« gospodarstvo prejšnjih vlad pregledati in je ugotovila, da je vsega dolga, ki ga ima naša država, do 60 milijard dinarjev!

V DRUGIH DRŽAVAH.

Jugoslavija vez med Anglijo in Ameriko. Zaradi zadnjega posojila Jugoslaviji, katerega sta skupaj dali Anglija in Amerika, sta se ti dve državi zblížali. Enako se je izpremenil položaj med Francijo in Anglijo. Italija pa je izigrana, osamljena.

Zoper Madžarsko se bo društvo narodov vendarle postavilo. Njen greben bo s tem malo pristrizen, da ne bo več tako ohola. Tudi Angleška se je postavila na stališče proti Madžarski.

Avstrija in Češka bosta te dni se tako-rekoč prvič oficijelno sestala po Seiplu in Masaryku. Poleg medsebojnih odnosov je v razgovoru tudi madžarsko tihotapljenje orožja.

Vatikan in Češka sta se pobotala in je sklenjen konkordat. Iz tega dejstva se spozna, da je svobodomiselnost Češka uvidela, da ni mogoče kljubovati Cerkvi, posebno ne, ker so češki katoličani zelo dobro organizirani in odločni.

V Grčiji nova revolucija? Poročila iz Grčije poročajo, da se pripravlja nova revolucija. Tam je za vsako malenkost že revolucija. Zdaj so nekateri Jugoslovani kupili hotel v Solunu, pa so po celi Grčiji naredili kravale radi tega.

V Indiji teče kri. V Indiji se domačini ne udajajo radi angleškemu gospodstvu, ki jih precej tišči. Zato so se začeli upirati z orožjem. Angleška vojska jih je začasno zopet ukrotila.

Mehika bi rada mir s Cerkvijo? Mehika ni dolgo zdržala boja zoper katoliško Cerkve. Ze prihajajo glasovi, da se hoče krivoloni Calles pobotati s Cerkvijo.

ZA NEDELJO

Pogled na Njega.

Trpečim za postni čas.

Si že slišal o oni ženi v Münchenu na Bavarskem, ki je leta 1916 obhajala 50-letnico, kar je bila priklenjena na bolniško postelj. Za to 50letnico ji je dal papež Benedikt XV. dovoljenje, da se sme služiti v njeni bolniški sobi sv. maša. Ko duhovnik pride in se napravi za sv. mašo, vpraša bolnico, v kateri namen naj

opravi najsvetejšo daritev. Odgovor je čuden. Žena pravi: »V zahvalo.« Nato pa pripoveduje: »V bolniško postelj sem prišla kot mlada žena ob porodu. Začela sem postajati od dneva do dneva bolj hroma, nazadnje se niti obrniti nisem mogla več sama. Tolažili so me, da bo že boljše, pa sčasoma sem opazila iz pogledov in besed onih, ki so mi stregli in me hodili obiskovat, da sem — neozdravljiva. Vmislite se v moj položaj! Komaj dobro leto poročena, v postelji poleg mene malo dete, a jaz za vedno priklenjena na postelj, brez rešitve, brez upanja! Kričala in jokala sem kot brezumna, ruvala sem si v obupu lase, prosila sem za revolver, stegala sem roke po nožu, ki je ležal na nočni omarici, da bi si prerezala žile. In tako je bilo dneve in tedne. Trpela sem grozne dušne muke, trpeli so z menoj tudi moji, ki so me gledali v moji neotlažljivi bridkosti. A, ko nekega dne spet divjam v moji bolesti, se mi obrne pogled na križ, ki je visel nad mojo posteljo. Tedaj je kakor mil žarek padel v mojo grozno temo. Prvič v svojem trpljenju sem se spomnila na Kristusa, na njegov križ, na njegovo trpljenje — in postala sem naenkrat nekoliko bolj mirna. Od tedaj pa sem začela velikokrat ozirati se na križ, premišljevala sem Kristusove grozne muke, mislila sem, zakaj je trpel, kako je trpel in vedno več luči, več miru, več tolažbe, več moči je lilo iz križa v mojo izmučeno dušo. Sčasoma sem prišla tako daleč, da trpim že leta in leta čisto mirno, čisto vdano, z veseljem, da niti ne želim več še biti kedaj zdrava. Darujete zato sv. mašo v zahvalo križanemu Odrešeniku, ki mi je dal v mojem trpljenju tako luč in moč.«

Morebiti imaš ti, ki to čitaš, isto usodo. si že leta priklenjen na bolniško postelj, nimaš veliko upanja več, da vstaneš kedaj iz nje. Če to ne, pa kak drug križ neusmiljeno leži na tvojih slabotnih in tako občutljivih ramah. Morda ti je včasih pri srcu, kakor oni ženi, ki je prosila za revolver, ki je stegala roke po nožu. Si kakor apostoli, o katerih pripoveduje sv. evangelij prihodnje nedelje. Kristus jim je govoril, da gre v Jeruzalem, kjer ga čaka trpljenje. A oni tega niso umeli. In tudi ti ne umeš. Tvoje srce se krči in joče, se upira in buni, tolikokrat morebiti s škripajočimi zobmi vprašuješ: Zakaj?

Zakaj? Glej kakor ona žena na križ! Tam imaš odgovor!

Kristus trpi za grehe vsega sveta, ki so položeni na njega najčistejšega. Za vsak greh mora biti zadoščeno božji pravičnosti! Kdo izmed nas pa je brez greha? Veš kaj je govoril trpeči Odrešenik jeruzalemskim ženam? »Če se na zelenem lesu to godi, kaj se bo šele na suhem?«

Kristus trpi, da bi vsem človeškim dušam zaslužil milost zveličanja. To veliko delo lahko pomagaš opravljati Kristus s trpljenjem tudi ti. Si morebiti veliko zanemaril in zamudil pri vzgoji svojih otrok? Popravljaj sedaj s trpljenjem! Si bil drugim v pohujšanje in padec? Popravljaj to s trpljenjem! Ko se z vso težo vlega križ na tvoje rame, misli na tolike grešnike, ki so v nevarnosti pogubljenja, misli na tolike pogane, ki čakajo na milost vere. Kak apostol, kak sodelovalec Kristusov lahko postaneš, čeravno nika-

mor ne moreš, čeravno si pozabljen, zapuščen!

Kristus trpi, da si zasluži svoje poveljanje v nebesih. »Ali ni bilo treba, da Sin človekov vse to trpi in tako gre v svojo slavo«, je povedal sam. Nam pa tudi daje sv. pismo veselo zagotovilo: »Ako homo žnjim trpeli, bomo žnjim tudi poveljani.« Pravi: »Ne da se trpljenje sedanjega časa primerjati s slavo, ki bode razodeta nad nami.«

Prihodnjo sredo začnemo postni čas. Verni kristjani v postnem času že od nekdaj radi mislijo na trpečega Odrešenika. Glej v tem postnem času velikokrat na njega posebno ti, ki moraš kakor on nesti težki križ skozi življenje, ki si kakor on priklenjen na križ. Godilo se ti bo kakor slepcu, o katerem pripoveduje sv. evangelij, da je pri Kristusu izpregledal. Pri trpečem Kristusu se bodo odprle oči tudi tebi in videl ter razumel boš marsikaj, česar sedaj še ne razumeš.

40letnica smrti izrednega moža. Dne 31. januarja t. l. je preteklo 40 let, kar je umrl v sluhu svetosti znani veliki dobrotnik mladine Don Bosco. Kakor znano, je on ustanovitelj salezijancev, ki se pečajo z vzgojo moške mladine in imajo svoje zavode tudi na Slovenskem in sicer v Veržeju, v Radni in na Rakovniku pri Ljubliani. Zanimivo je, kako je prišel na misel, da se je začel baviti s to mislijo, da bi vzgajal dečke, ki nimajo staršev, ali pa starši zanemarjajo svojo dolžnost. Nekega jutra se je v zakristiji oblačil za sv. mašo. Naenkrat zapazi pri vratih dečka, starega kakih 15 let, ki ga radovedno opazuje. Reče mu, naj mu ministrira pri sv. maši. Ko deček pravi, da ne zna, ga hoče cerkovnik spoditi iz cerkve, češ, da je to kak nemarni potepuh. Don Bosco ga pa prijazno povabi, da naj bo pri njegovi sv. maši in mu obljubi, da mu hoče potem nekaj veselega povedati. Ko se začne po končani sv. maši žnjim pogovarjati, izve, da je sirota brez staršev, čisto nepoučen in zapuščen. Smili se mu in mu obljubi, da mu bode oskrbel stanovanje in hrano. Temu nemu dečku se je pridružilo vedno več in kmalu je imel Don Bosco okoli sebe več sto takih dečkov, ki jih je rešil za čas in večnost. Ko je leta 1888 umrl, je bilo že 250 njegovih zavodov, v katerih je delovalo na tisoče njegovih pomočnikov, ki so vzgajali na desetisoče zanemarjenih otrok. — Kako je znal vzgajati ta čudoviti mož mlade ljudi, kaže sledeči dogodek: Meseca maja leta 1885 je dobil od kaznilnice v Turinu dovoljenje, da je imel 300 mladostnim kaznjencem osem-dnevne duhovne vaje. Po končanih duhovnih vajah pa je stavil na vodstvo kaznilnice izredno prošnjo, da bi smel s temi 300 kaznjenci napraviti skupen izlet. Justični minister, ki je Don Boska osebno poznal, mu je dal to dovoljenje, zraven tega pa še 50 vojakov na konjih, da bi pazili na kaznjence. Don Bosco pa je odklonil vojaške, dosegel, da se je izlet vseeno vršil in je pripeljal zvečer vse jetnike do zadnjega nazaj — on sam!

Svetovni evharistični kongres 1. 1928. Ze ves čas je navada, da se v gotovih presledkih — navadno v presledku dveh let — obhajajo svetovni evharistični kongresi. Letos bo tak kongres v glavnem mestu

Avstralije — Sidney. Zadnji svetovni evharistični kongres je bil leta 1926 v Čikagi v Severni Ameriki, katerega se je udeležilo tudi precej Slovencev. Ali bo letos na kongres v Avstralijo tudi šel kak — Slovenec?

NOVICE

Pobeg iz zapora. Iz sodnijske jetnišnice v Mariboru je ušel od carinarnice zaradi tihotapstva na dve leti zapora obsojeni Herman Hobacher. Za beg je porabil priliko, ko je bil pozvan kot prič k neki sodni razpravi. Ko ga je paznik po razpravi vodil nazaj v jetnišnico, je smuknil skozi sodnijska vrata, ki vodijo v Sodno ulico. Preden je bil paznik za beguncem na ulici, jo je že popihal čez dvorišče nasprotne hiše na drugo ulico, kjer se je pomešal med druge ljudi. Je že preko meje, kakor njegov starejši brat Viljem, ki je predlanskim, obsojen na dve leti ječe v znani carinski zadevi, utekel takoj po porotni razpravi.

Smrt blage matere v Središču ob Dravi. Dne 6. t. m. smo pokopali blago mater Ano Lončarič, ki je po truda- in skrbipolnem življenju in po dolgotrajni in hudi boleznii v starosti 75 let dne 3. t. m. bogu udano izdihnila svojo v trpljenju prečiščeno dušo. V trudu in znoju je z zaupanjem na božjo pomoč svojim otrokom pomagala do boljšega kruha. Sin Jožef je župnik pri Sv. Jederti nad Laškim, Micika pa mu je skrbna gospodinja. Matjaž je ugleden stavbenik v Avstriji, Jakob pa je šel za očetom in pred materjo v večnost kot vojaški podkovač, in počiva na mirodvoru v Somboru. Njena hiša je dala dvakrat streho tukajšnjemu Orlu, ko še sam ni imel svojega doma. Za to nieno naklonjenost so se Orli častno oddolžili s tem, da so jo korporativno s praporom spremili in nesli k večnemu počitku. Sorodniki, sosedi in znanci žalujemo za to tiho, skromno, skrbno, blago materjo. Počivaj v miru, ti dobra duhovnikova mati, in izprosi od Najvišjega Duhovnika veliko takih mater!

Zrtev neprevidnega igranja z orožjem. Smo že poročali, da se je igral na Svečnico 18letni posestnikov sin Avg. Zorjan iz Zgornje Velke pri Mariji Snežni z revolverjem. Orožje se mu je sprožilo vsled neprevidnega ravnanja in krogla mu je prodrla skozi levo oko v možgane do zadnje kosti lobanje, kjer se je odbila od kosti in obtičala v notranjosti možganov. Ponesrečenega so prepeljali v mariborsko bolnico in se mu je že vnela možganska mrena. Po enem dobrem tednu po nesreči, v četrtek, dne 9. t. m., zjutraj je umrl v bolnici. Raztelesenje je pokazalo, da bi bila vsaka zdravniška pomoč zaman, ker so bili hodniki, katere si je napravila revolverjeva krogla skozi možgane, polni gnoja. Smrt tega mladega in krepkega mladeniča je nov dokaz, kolike previdnosti je treba pri orožju, ki je navadno nabasano po nepotrebnem.

Poroka v Št. Rupertu v Slov. gor. Poročila sta se dne 6. t. m. vzgledni mladenič Franc Kurnik z bivšo orlico in sodelovalko v prosvetnem društvu Juliko Cafovo. Ob priliki pogostitve se je nabralo za misijonske namene 107 Din. Obilo sreče!